

Már úgy enyém

Énnekem őt teremtette az isten –
gyöngesége már esküszöm, erősít.

Szakadék tátong előtte akkor is,
amikor a járdasziget peremén áll –
hát úgy fogom át, hogy az igazi
szakadék szélét se érezze többnek
járdaszigetnél.

Minden árusban és tisztviselőben
a hétfejű sárkányt reszketi – így hát
oldalán Szent György lovagként lépek
minden üzletbe és közhivatalba.

Oly' nagyon elesett, hogy őmiatta
káprázatos gyorsan kell talpra szöknöm,
amikor számtalan kis gramm-gonoszság
megatonnányi tömbbé összeállva
lapítaná szét sorsunkat kajánul.

Ám egyet biztosan tudok:
ha karonfogva mennénk át a zebrán
s egy lóerővel dúsitott gazember
vakult veszettséggel vesztünkre törne –
ő csöpp erejét százszorozva engem
lökne a túloldalra s gyöngé testét
vetné szép torlaszul a gép elé.

Énnekem őt teremtette az isten.
Már úgy enyém, hogy mindenem övé.